

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 22 juli 2010 — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc. mot The Secretary of State for Energy and Climate Change

(Mål C-366/10)

(2010/C 260/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc.

Motpart: The Secretary of State for Energy and Climate Change

Giltighetsfrågor

1. Kan samtliga eller vissa av följande folkrättsliga regler åberopas i målet i syfte att angripa lagenligheten av direktiv 2003/87/EG (¹), i dess lydelse enligt direktiv 2008/101/EG (²) (nedan tillsammans kallade direktivet), i den del som sistnämnda direktiv innebär att luftfartsverksamhet omfattas av Europeiska unionens system för handel med utsläppsrätter:

- a) Den sedvanerättsliga principen att varje stat har absolut och ensam suveränitet över sitt luftrum?
- b) Den sedvanerättsliga principen att ingen stat med giltig verkan kan göra anspråk på suveränitet över någon del av det fria havet?
- c) Den sedvanerättsliga principen om frihet att flyga över det fria havet?
- d) Den sedvanerättsliga principen att luftfartyg som flyger över det fria havet uteslutande är underkastade registreringsstatens jurisdiktion, såvida inte annat uttryckligen

föreskrivits i ett internationellt avtal (motparten har bestritt att det föreligger någon sedvanerättslig princip med denna innebörd)?

- e) Chicagokonventionen (särskilt artiklarna 1, 11, 12, 15 och 24)?
- f) Open Skies avtalet (särskilt artiklarna 7, 11.2 c och 15.3)?
- g) Kyotoprotokollet (särskilt artikel 2.2)?

För det fall fråga 1 ska besvaras jakande:

2. Är direktivet ogiltigt om och i den utsträckning som det innebär att systemet för handel med utsläppsrätter är tillämpligt på de delar av flygningar (antingen i allmänhet eller som görs med luftfartyg som är registrerade i tredjeländer), vilka äger rum utanför EU medlemsstaternas luftrum, på grund av att en eller flera av de ovannämnda sedvanerättsliga principerna i folkrätten åsidosätts?
3. Är direktivet ogiltigt om och i den utsträckning som det innebär att systemet för handel med utsläppsrätter är tillämpligt på de delar av flygningar (antingen i allmänhet eller som görs med luftfartyg som är registrerade i tredjeländer), vilka äger rum utanför EU medlemsstaternas luftrum
 - a) på grund av att artiklarna 1, 11 och/eller 12 i Chicagokonventionen åsidosätts, eller
 - b) på grund av att artikel 7 i Open Skies avtalet åsidosätts?
4. Är direktivet ogiltigt om och i den utsträckning som det innebär att systemet för handel med utsläppsrätter är tillämpligt på luftfartsverksamhet
 - a) på grund av att artikel 2.2 i Kyotoprotokollet och artikel 15.3 i Open Skies avtalet åsidosätts,
 - b) på grund av att artikel 15 i Chicagokonventionen, ensam eller jämförd med artiklarna 3.4 och 15.3 i Open Skies avtalet, åsidosätts, eller

c) på grund av att artikel 24 i Chicagokonventionen, ensam eller jämförd med artikel 11.2 c i Open Skies avtalet, åsidosätts?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (Text av betydelse för EES), EUT L 275, s. 32.

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 om ändring av direktiv 2003/87/EG så att luftfartsverksamhet införs i systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (Text av betydelse för EES), EUT L 8, 2009, s. 3.

Överklagande ingett den 22 juli 2010 av Ravensburger AG av den dom som tribunalen meddelade den 19 maj 2010 i mål T-108/09, Ravensburger AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) och Educa Borrás S.A.

(Mål C-369/10)

(2010/C 260/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ravensburger AG (ombud: H. Harte-Bavendamm, M. Goldmann, Rechtsanwältin)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— förklara att överklagandet av tribunalens dom av den 19 maj 2010 (T-108/09) kan upptas till sakprövning,

— upphäva tribunalens dom,

— upphäva det beslut som fattats av andra överklagandenämnden den 8 januari 2009 (ärende R 305/2008-2) och, i den mån det behövs, annulleringsmyndighetens beslut av den 3 september 2006 (ärende 1107C),

— i den mån det är nödvändigt, återförvisa ärendet till harmoniseringsbyrån för en ny prövning och

— förplikta intervenienten och harmoniseringsbyrån att ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen ska upphävas på följande grunder:

1. Tribunalen har missuppfattat bevisning i den mån den felaktigt har återgett klagandens sakliga förklaringar angående förteckningen över de varor som omfattas av det aktuella gemenskapsvarumärket, genom att uttala att det "i förevarande mål är ostridigt att de varor för vilka det aktuella varumärket är registrerat inbegriper, bland annat, minnesspel".
2. Tribunalen har missuppfattat bevisning genom att tillämpa artiklarna 52.1 a och 7.1 c i förordningen om gemenskapsvarumärken (¹) i förening och tillämpat ett bristfälligt och överdrivet restriktivt kriterium vid bedömningen av ett ordmärkes beskrivande karaktär, nämligen registrering som gemenskapsvarumärke nr 1 203 629, "MEMORY".
3. Tribunalen har missuppfattat bevisning genom att tillämpa artiklarna 52.1 a och 7.1 c i förordningen om gemenskapsvarumärken i förening och tillämpat ett bristfälligt och överdrivet restriktivt kriterium vid bedömningen av ett ordmärkes särskiljningsförmåga, nämligen registrering som gemenskapsvarumärke nr 1 203 629, "MEMORY".
4. Tribunalen har missuppfattat bevisning genom att nästan uteslutande hänvisa till ett förmodat språkbruk i avlägset belägna icke-europeiska länder.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)